

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/86/2021
Identifikačné číslo spisu: 6116010485
Dátum vydania rozhodnutia: 31.01.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:6116010485.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Zemkovej PhD. a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Petra Kaňu na neverejnom zasadnutí konanom 31. januára 2022 v Bratislave, v trestnej veci obvineného N. V. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, ich držanie a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, o dovolaní obvineného N. V. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 4To/96/2019 z 24. októbra 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného N. V. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 2Tk/2/2016 z 1. apríla 2019, bol obvinený N. V. uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona na skutkovom základe, že

- W. A., nar. X. V. XXXX si od presne nezistenej doby, najskôr od 10. mája 2013, a od presne nezistenej osoby - žijúcej v Maďarskej republike, zadovážoval a dovážal efedrín - prekurzor, priamo určený na výrobu metamfetamínu - pervitínu, ktorý je v zmysle zákona Národnej rady SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, ktorý použil na výrobu metamfetamínu - pervitínu na doposiaľ presne nezistenom mieste, takto ním vyrobený pervitín následne minimálne od júla 2014 na rôznych miestach mesta C. a jej blízkeho okolia predával, alebo inak zadovážoval W. P., nar. XX. Q. XXXX, N. V., nar. XX. Q. XXXX, C. K., nar. XX. Q. XXXX a ďalším nestotožneným osobám, kde N. V., nar. XX. Q. XXXX, takto zadovážený alebo zakúpený pervitín od W. A., prípadne od inej osoby užíval pre vlastnú potrebu a dňa 27. marca 2015, kedy bol zadržaný, zadovážoval alebo predával ďalším osobám, medzi ktoré patrili najmä Q. D. M., nar. XX. P. XXXX, C. V., nar. XX. Q. XXXX, M. H., nar. XX. F. XXXX, J. X., nar. XX. B. XXXX, W. B., nar. X. V. XXXX a R. R., nar. XX. H. XXXX,

W. P., nar. XX. Q. XXXX, takto zadovážený alebo zakúpený pervitín od W. A., prípadne inej osoby tiež užíval pre vlastnú potrebu, alebo ho ďalej na rôznych miestach mesta C. a jeho blízkeho okolia zadovožoval najmä C. V., nar. XX. Q. XXXX,

pričom W. A.,

- dňa 30. januára 2015 po predchádzajúcej dohode predal v A. osobe pôsobiacej na základe príkazu súdu č.: OSBB-V-158-1/2014 ako agent s identitou Q. W. B., nar. X. F. XXXX, 117,26 gramov kryštalickej látky s priemerným 78,4% obsahom metamfetamínu za sumu 6.000,- € , z ktorého by bolo možné pripraviť od 2298 do 9193 obvykle jednorazových dávok pervitínu, pričom jeho hodnota na čiernom trhu v tom čase predstavovala 4.690,40 € ,

- dňa 27. februára 2015 po predchádzajúcej dohode predal v A. osobe pôsobiacej na základe príkazu súdu č.: OSBB-V-158-1/2014 ako agent s identitou Q. W. B., nar. X. F. XXXX, 122,94 gramov kryštalickej látky s priemerným 76,5% obsahom metamfetamínu za sumu 5.700,- € , z ktorého by bolo možné pripraviť od 2351 do 9405 obvykle jednorazových dávok pervitínu a ktorého hodnota na čiernom trhu v tom čase predstavovala 4.917,60 € ,

- od presne nezistenej doby až do 27. marca 2015 prechovával v rodinnom dome so súpisným číslom XXX a v priestoroch k nemu patriacich na ulici W. V., v obvi C.:

-795,58 g bielej kryštalickej látky s priemerným obsahom 75,7% metamfetamínu, zaisteného počas vykonávania domovej prehliadky v uvedenom objekte dňa 27. marca 2015, z ktorého by bolo možné vyrobiť 15056 až 60225 obvykle jednorazových dávok pervitínu, pričom hodnota uvedeného množstva pervitínu na čiernom trhu v tom čase predstavovala 31.823,20 € ,

-0,97 g kryštalickej látky s priemerným obsahom 76,3% metamfetamínu, zaisteného počas vykonávania domovej prehliadky v uvedenom objekte dňa 27. marca 2015, z ktorého by bolo možné vyrobiť 19 až 74 obvykle jednorazových dávok pervitínu, pričom hodnota uvedeného množstva pervitínu na čiernom trhu v tom čase predstavovala 38,80 € ,

-236,62 g bielej kryštalickej látky s priemerným obsahom 74,4% metamfetamínu, zaisteného počas vykonávania domovej prehliadky v uvedenom objekte dňa 27. marca 2015, z ktorého by bolo možné vyrobiť 4401 až 17605 obvykle jednorazových dávok pervitínu, pričom hodnota uvedeného množstva pervitínu na čiernom trhu v tom čase predstavovala 9.464,80 € ,

-12,53 g bielej kryštalickej látky s priemerným obsahom 75,6% metamfetamínu, zaisteného počas vykonávania domovej prehliadky v uvedenom objekte dňa 27. marca 2015, z ktorého by bolo možné vyrobiť 237 až 947 obvykle jednorazových dávok pervitínu, pričom hodnota uvedeného množstva pervitínu na čiernom trhu v tom čase predstavovala 501,20 € ,

- pričom W. A. bol rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici pod sp. zn. 2To/93/2010 zo dňa 5. novembra 2010, právoplatným dňa 5. novembra 2010, už odsúdený za trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. a) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku, formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona.

Za to bol obvinenému N. V. postupom podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Revúca, sp. zn. 2T/10/2018 zo 16. apríla 2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona obvinenému uložil ochranný dohľad 2 (dva) roky a podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil trest prepadnutia vecí - digitálnej váhy zn. Ohaus Gold Serie, č. N čierno-sivej farby.

Proti vyššie označenému rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením, sp. zn. 4To/96/2019 z 24. októbra 2019, postupom podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

+ + +

Proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 4To/96/2019 z 24. októbra 2019, podal obvinený prostredníctvom obhajcu JUDr. Ing. Norberta Kášu, advokáta v Lučenci, dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a teda, že bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu a navrhol, aby Najvyšší súd SR postupom podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku rozsudkom vyslovil porušenie zákona v neprospech obvineného z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a aby ďalej podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku napadnuté uznesenie krajského súdu a rozsudok okresného súdu zrušil a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V odôvodnení dovolania namietal, že „bolo zásadným spôsobom porušené práva obvineného na obhajobu tým, že obvinenému bol v roku 2015 ustanovený obhajca, nehovoriaci jazykom, ktorému obvinený rozumie. Je síce pravda, že bol obvinenému zabezpečený tlmočník, ale komunikácia medzi obhajcom a obvineným prebiehali len v slovenskom jazyku. Obvinený nie vždy rozumel obsahu jednaní so svojim obhajcom, čo malo zásadný vplyv na spôsob obhajoby. Konanie malo vadu porušením základnej zásady trestného konania podľa § 2 ods. 20 Trestného poriadku, pretože pri komunikácii obvineného s obhajcom nebol prítomný tlmočník, aj keď obvinený vyhlásil, že neovláda jazyk, v ktorom sa vedie konanie. Ak má obvinený právo na tlmočníka pri úkonoch orgánov činných v trestnom konaní a pred súdom, toto právo by mal mať zachované aj pri komunikácii so svojim obhajcom, čo vyplýva z článku 47 ods. 4 Ústavy SR a článku 37 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd. Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nebol obhajcovi ustanovenému pre dovolacie konanie známy a preto ho nemohol namietat' najneskôr pred odvolacím súdom“.

Dovolanie obvineného bolo zaslané na vyjadrenie prokurátorovi Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici (ďalej aj „prokurátor“), ktorý navrhol dovolanie obvineného postupom podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť a to s poukazom na skutočnosť, že porady, resp. komunikácia obvineného s obhajcom mimo pojednávacej miestnosti sú realizované za účasti príbratého tlmočníka len na základe žiadosti obvineného s poukazom na § 28 ods. 1 Trestného poriadku.

K vyjadreniu prokurátora sa vyjadril obvinený písomným podaním z 23. septembra 2021, ktorý navyše ešte uviedol, že tlmočník nebol pri poradách obvineného a obhajcu v úradných miestnostiach vyčlenených v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody prítomný. Trestný poriadok neustanovuje, či má byť žiadosť písomná a obvinený ústne namietal, že ustanovený obhajca neovláda maďarský jazyk a pri poradách nebol prítomný tlmočník.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd SR“) ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatórne a obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že dovolanie obvineného nie je dôvodné, pretože je zrejmé, že nie sú splnené podmienky a poznamenáva, že v zmysle § 385 Trestného poriadku je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v ňom uvedené, z čoho vyplýva, že táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného

poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania v ňom uvedených v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia (R 120/2012).

Z uvedeného je preto potrebné vyvodit', a to aj s ohľadom na povahu dovolacieho konania, ktoré je ako návrhové konanie vždy podmienené návrhom oprávnenej osoby znalej práva - minister spravodlivosti, generálny prokurátor, obhajca v mene obvineného, že Najvyšší súd SR je viazaný podaným návrhom do takej miery, že v rámci prieskumu dodržiavania zákonnosti nemôže ísť nad rámec návrhu a tam špecifikovaných dôvodov dovolania (§ 385 Trestného poriadku), preto sa Najvyšší súd SR zaoberal vecnými argumentami dovolateľa zodpovedajúcimi dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku bez hlbšieho prieskumu tých argumentov, ktoré im nezodpovedajú.

V úvode svojej argumentácie dovolací súd konštatuje, že dovolanie je jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci trestného konania, ktorý je spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, a preto ho možno aplikovať iba v prípadoch, ak to je odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu. Požadovaný jeden opravný prostriedok predstavuje v súdnom procese v Slovenskej republike inštitút odvolania. Pokiaľ by zákonodarca zamýšľal urobiť z Najvyššieho súdu SR tretí stupeň s plnou jurisdikciou, nestanovil by katalóg dovolacích dôvodov.

V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané a aké chyby sú rozhodnutiu vytýkané. V predmetnom dovolaní sa pritom konštatuje, že sa jedná o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku:

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Právo na obhajobu je popri prezumpcii nevinu jedným z najdôležitejších základných práv osôb, proti ktorým sa vedie trestné konanie. Hlavným účelom tohto práva garantovaného čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako aj čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky je dosiahnutie spravodlivého súdneho rozhodnutia. Ide o právo, ktoré je nielen v záujme trestne stíhanej osoby a na jej prospech, ale je tiež v záujme demokratického právneho štátu, založeného na úcte k právam a slobodám človeka a občana. Práva vyplývajúce z citovaného ustanovenia je potrebné vykladať tak, aby každému obvinenému bol zaručený spravodlivý proces. Pre orgány činné v trestnom konaní a aj pre súdy to znamená vytvoriť obhajcovi podmienky k tomu, aby mohol svoje zákonné práva a povinnosti riadne plniť. Konštantná judikatúra dovolacieho súdu právo na obhajobu v zmysle citovaného dovolacieho dôvodu chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Platný Trestný poriadok obsahuje celý rad ustanovení, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva obvineného charakteristické pre to, ktoré štádium trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľsa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, však samo o sebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Zo znenia tohto ustanovenia totiž jednoznačne vyplýva, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilé naplniť uvedený dovolací dôvod. V praxi to znamená, že o zásadné porušenie práva na obhajobu pôjde najmä vtedy, ak obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené dôvody povinnej obhajoby, pričom v uvedenom prípade takéto porušenie zodpovedajúce dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolací súd nezistil.

V posudzovanej veci obvinený v podstate namietal neúčast' tlmočníka pri iných úkonoch ako tých, ktoré boli realizované pred súdmi, resp. orgánmi činnými v trestnom konaní, predovšetkým pri poradách obvineného, ktorý nerozumel slovenskému jazyku s obhajcom.

Podľa § 371 ods. 4 Trestného poriadku prvá veta pred bodkočiarkou dôvody podľa odseku 1 písm. a)

až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Podľa § 34 ods. 1 posledná veta Trestného poriadku obvinený môže uplatňovať svoje práva sám alebo prostredníctvom obhajcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky k týmto výhradám obvineného poukazuje na ustanovenie § 371 ods. 4 veta prvá Trestného poriadku ktoré treba vykladať tak, že predpoklad, že namietaná okolnosť bola tomu, kto dovolanie podáva, známa už v pôvodnom konaní, bude daný vždy, ak sa s ňou mohol dovolateľ pri riadnom využití svojich práv - v prípade obvineného realizovaných či už priamo alebo prostredníctvom obhajcu - oboznámiť už v pôvodnom konaní. V takom prípade sa nemôže dovolateľ úspešne odvolávať na svoju nevedomosť zapríčinenú rezignáciou na uplatnenie svojich práv, resp. majúcu pôvod v ich nedôslednom, resp. nedostatočnom uplatňovaní.

Preto pokiaľ dovolateľ prvýkrát až v podanom dovolaní namieta okolnosť (objektívne) skôr zistiteľnú z obsahu spisového materiálu, prípadne zo samotného priebehu úkonov trestného konania, nebola splnená vyššie uvedená podmienka podľa § 371 ods. 4 Trestného poriadku.

Rovnako neprichádza do úvahy ani „obídienie“ tejto podmienky, stanovenej pre dovolateľa, s odkazom na obsah jeho dovolania, na to, že „ustanovenému obhajcovi pre dovolacie konanie nebol tento dôvod dovolania známy, a preto ho nemohol namietat' najneskôr pred odvolacím súdom“. V tomto smere primárne Najvyšší súd SR konštatuje, že okolnosť známa v pôvodnom konaní musí byť známa podľa znenia dikcie predmetného ustanovenia „tomu, kto podáva dovolanie“, v danom prípade obvinenému N. V., ktorý má postavenie obvineného a svoje práva len uplatňuje podľa § 34 ods. 1 Trestného poriadku sám alebo prostredníctvom obhajcu.

Podľa § 28 ods. 1 Trestného poriadku, ak je potrebné pretlmočiť obsah výpovede alebo ak osoba uvedená v § 2 ods. 20 vyhlási, že nerozumie jazyku, v ktorom sa konanie vedie alebo nehovorí týmto jazykom, priberie sa tlmočník opatrením. Tlmočníkom môže byť výnimočne aj zapisovateľ. Ak obvinený využije svoje právo podľa § 2 ods. 20, pribratý tlmočník pretlmočí na jeho žiadosť aj jeho poradu s obhajcom v priebehu alebo v priamej súvislosti s procesným úkonom, s podaním opravného prostriedku alebo s inými procesnými podaniami.

Obvinenému bola táto okolnosť teda známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom, a to sám a ani prostredníctvom obhajcu JUDr. Ing. Bernarda Pekára, PhD. Skutočnosť, že dovolanie podal obvinený prostredníctvom iného obhajcu ako obhajcu, ktorý ho v pôvodnom konaní zastupoval, nemožno považovať za novú okolnosť z dôvodu zmeny v osobe obhajcu, ale primárne sa týka a koncentruje sa v osobe obvineného.

V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že štát a teda ani orgány činné v trestnom konaní nenesú v prípade ustanoveného (rovnako ako v prípade zvoleného) obhajcu zodpovednosť za spôsob vykonávania obhajoby a dokonca ani za jej nedostatočné vykonávanie. To vyplýva z premisy, že advokácia je nezávislá na štáte a výkon obhajoby je predovšetkým otázkou vzťahu medzi obvineným a obhajcom, a preto súdu neprislúcha hodnotiť výkon obhajoby ani zasahovať do vzťahu obvineného a jeho obhajcu. Netreba zabúdať, že v prípade nespokojnosti obvineného s výkonom obhajcu, má tento právo kedykoľvek zvoliť si obhajcu podľa vlastného výberu. Najvyšší súd SR nezistil žiadne pochybenia pokiaľ ide o právo obvineného na obhajobu, a preto sú námietky obvineného neopodstatnené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nad rámec uvedeného konštatuje, že tieto námietky považuje za účelové, ktoré obvinený ex post vzniesol tak, aby spochybnil dodržanie práva na obhajobu, hoci bolo práve v aktívnom konaní obvineného, aby si svoje práva strážil, pretože z obsahu ustanovenia § 28 ods. 1 Trestného poriadku explicitne vyplýva, že pribratý tlmočník pretlmočí poradu obvineného s obhajcom v priebehu alebo v priamej súvislosti s procesným úkonom výlučne na jeho žiadosť a nemožno prikladať

takéto omisívne konanie obvineného na ťarchu súdom, ktoré si splnili svoju povinnosť potom, čo obvinený vyhlásil, že nerozumie jazyku, v ktorom sa konanie vedie, a do konania bol pribratý opatrením tlmočník z maďarského jazyka do slovenského jazyka a naopak, pri úkonoch pred orgánmi činnými v trestnom konaní, resp. pred súdom Mgr. Jolán Milicki (č. l. 216) a PhDr. Katarína Miklušová (č. l. 4086) ako aj prekladateľka JUDr. Zlatica Murínová (č. l. 3929).

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje v závere za potrebné poznamenať, že každá strana konania má v trestnom konaní nielen práva, ale aj povinnosti, ktoré je potrebné dodržať, ak chce uplatniť prostriedky trestného práva. To predpokladá, že i obvinený sa v rámci svojich oprávnení bude starať o svoje práva, a ak svoju starostlivosť zanedbá (v tomto prípade stačilo adekvátne požiadať o pribratie tlmočníka na poradu obhajcu a obvineného), potom sa nemôže právne účinne domáhať na dovolacom súde ochrany svojich práv, keďže sám sa o tieto dostatočne nestaral.

Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v rozsahu uplatnených dovolacích námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného odmietol.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (ust. § 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.